

SAFFRANSGARDET

— Ur illerns hjärnvindlingar 06

Bakgrund

Sedan ett århundrade eller kanske lite mer finns en sed i Krun att ta hand om föräldralösa barnkrigsfångar på ett särskilt vis. Till skillnad från krigsfångar som är tonåringar och uppåt så tas yngre under uppfostran inom elitgardet Saffransgardet (efter sina saffransfärgade uniformer). Det händer även att barn till olika former av brottslingar som sänds till slaveri, livslångt arbete eller dödsstraff tas om hand på samma vis. Till skillnad från de flesta enheter runt Kopparhavet så är Saffransgardet en stående trupp och att betrakta som elitinfanteri.

De unga krigsfångarna uppfostras av särskilda lärare i Krun inom Saffransgardet till en närmast osviklig lojalitet till kejsaren eller kejsarinnan av Krun. Krun är speciellt jämfört med många politiska sfärer runt Kopparhavet på så vis att det kan betraktas som en stat på liknande sätt som Jorpagna eller Romariket i vår värld. Det innebär också att det finns en mer kontinuerlig enhet än härskaren för tillfället att utveckla lojalitet till. Därmed har Saffransgardet blivit en viktig trupp politiskt genom att de förvisso följer kejsarinnan eller kejsaren men ytterst är trogna staten Krun. En annan ovanlig egenskap är de uniformslika kläderna. Något som ofta enbart förekommer inom olika ordnar och kanske inte ens där utöver de framstående medlemmarna. Saffransgardisterna har alltid sitt yttersta plagg färgat med saffran. I fält använder de dock plagg färgade av billigare och blekare blandningar av gult och rött.

När krigsfångarna blir vuxna och fullvärdiga så är de i många aspekter att betrakta som slavar men de får en fullvärdig lön (även om de inte kan köpa sig fria) och lever ett gott liv och bättre än de flesta ute i fält. Gardet prioriteras även när det gäller logistiskt stöd under fälttåg och andra krigssituationer. När en gardist har fyllt minst 25 år och alltså tjänstgjort i minst 5 år kan denne utses till sann gardist. Förutom att vara en hederstitel innebär det att man ärver döda gardister. Gardister är förbjudna att gifta sig innan de fyllt fyrtio då de första tjugo åren som vuxna skall tillbringas i första hand för staten och kejsarinnan vilket erfarenheten visar riskerar komma i kläm när folk skaffar familj. De är inte heller tillåtna att involvera sig i handel och är kända för sin lojalitet och disciplin även när de ser döden i vitögat. Den disciplinen som kan vara förödande för den givna individen i strid är också en viktig framgång för enheterna i gardet och därmed i slutänden även för framgång för individerna.

Plats i samhället

Det finns rykten att rekryterare mutas av relativt fattiga familjer med för många överlevande barn att ta upp deras barn i rullorna. Det sägs till och med att riktigt fattiga familjer lämnar över sina barn till rekryterare hellre än att sätta ut barnen till en säker död. I fredstid eller en fredlig ände av landet kan ett liv i gardet bli ett relativt värdigt och gott liv med ansvarsfulla men relativt riskfria vaktuppsdrag och sedan en avslutning av livet i välmående, kanske med en välbärgad familj. Som gardist äldre än fyrtio år kan du till och med gifta dig med någon från lägre klasser och på så vis lyfta denne uppåt i klasserna även om det rynkas på näsan åt av en del före detta gardister och av i princip alla av de gamla klassiska adelssläkterna.

Det finns en viss risk för kommande intriger med förändringen av krigsföringen kring Kopparhavet. Införandet av krutvapen har börjat förändra framför allt sjökrigföringen (inklusive hamnskydd och passageskydd) och belägringskonsten men även sakta infanteriet. En dag kommer skjutvapenbeväpnade infanterister och sedan kavallerister bli vanligare allt eftersom de blir billigare, pålitligare och lättare att hantera. Frågan är då om Saffransgardet kommer omfamna detta och göra det till en del av sina enheter eller motsätta sig omvandlingen och därmed tyna bort och kanske dra med sig Kruns andra trupper i fallet eller kanske kommer klyvas av interna konflikter.

Efter 25 år i tjänst kan en medlem i Saffransgardet dra sig tillbaka och blir då en fri medborgare i Krun under kejsarinnan. Eftersom de kan ha sparat en hel del medel har de börjat utgöra en framgångsrik överklass i konkurrens med betydligt äldre släkter i Krun. Särskilt före detta sanna gardister under stormiga tider kan ha ärvt extra mycket medel av döda gardister. Resurser de tar med sig ut i det civila livet efter sin tid i gardet.

Militär faktor

Eftersom gardet som sådant är en militär institution som kejsarinnan är beroende av riskerar de också bli en politisk maktfaktor, särskilt tillsammans med de fria före detta gardisterna. Det finns tal inom gardet att man borde pressa på att de egna barnen ska erbjudas en karriär i gardet. Skulle det hända finns en risk att dammluckorna för gardets politiska påtryckningar öppnats.

I fredstid tjänstgör de även som en sorts polisstyrka och som sådan även som brandvakt, framför allt i de största och viktigaste städerna så som Rabul.

Det finns en nära ansluten truppstyrka som rekryteras på samma vis men i stället för att exempelvis syssla med vakta och andra sidosysslor utöver direkt krigande sysslar med logistik så som vägbygge/-underhåll och logistiken för Saffransgardet.

Saffransgardet utgör en tiondel eller kanske lite mer av arméns manstyrka.

Gardisterna använder yxor eller sabel och är skickliga bågskyttar. Inom gardet finns även specialister så som krigsingenjörer och prickskyttar.

Saffransgardets engagemang i krig leds alltid av kejsarinnan själv vilket också innebär att har man siktat saffransgardister så vet man att fälttåget är viktigt nog för att kejsarinnan själv skall delta. Saffransgardets medlemmar är också alltid garanterad del i krigsbyten. Ännu en sak som gör att de lämnar gardet mer eller mindre välbärgade.